

<i>student</i>	<i>predmet</i>	<i>vježba</i>
Martina Stjepanović	GLUMA V; Tehnika	Klasičan dijalog i monolog

Tehnika je prijeko potrebna glumcu

Postoji tvrdnja da su snovi odraz naše podsvijesti. Možemo to nazvati nekom vrstom podsvjesnog stvaralaštva. Ali to nije nešto na što mi ne možemo utjecati, osobito ako razvijemo svjesnu psihotehniku. Potrebno je samo otkriti alate koji su potrebni za tehniku.

Tehnika je prijeko potrebna glumcu. Mislim da ona i mnogo ukazuje svakome pojedincu na njegove nedostatke koje ima i koje treba prihvatiti, ali nam daje alate kojima se trebamo služiti da bismo popravili taj "kvar" na sebi. To je process za koji je potrebna posvećenost radu i vrijeme da bismo postali spremni za čistu i istinitu igru na sceni. Ali treba biti svjestan da je sada sve u našim rukama, jer vi nas možete uputiti u tehniku i kako se njome početi služiti, ali nitko nam je ne može usaditi u nas, nego se sami trebamo pozabaviti time i dati si najveće zadatke.

U govornim konstantama često jedna konstanta vuče drugu, tako kada sam onda na satu radila glasnost, mijenjla sam nesvjesno i intenzitet. Sada kad radim na tome znam da zaštekam tu, tako da dok radim tu vježbu s glasnošću, moram veću pažnju pridodati kontroli intenziteta da bi se jače osjetilo koja konstanta je dominantna. Zatim mi je jedan od "kvarova" što recitiram tako što počnem naglašavati prvu i zadnju riječ u stihu i to zvuči kao kada djeca u vrtiću napamet uče pjesmicu. Tu mi je mnogo, mnooogo razbistrilo stvar kada ste rekli da ne treba govoriti uhu, nego OKU. Kada uz to još nađem i radnju, postaje mi još jasnije. Treba poraditi i na tome da logični akcenat ne riješavamo atakom, nego bogatom intonacijom. Primjetila sam da takvi alati mijenjaju melodiju bloka, tj. moju prirodnu melodiju koja je nekako pjevna i puna repova i dužina, mada mi to sada još jako čudno, ali ipak točno osjetim kada zapjevam i razvučem, a kada ne.

Jako mi se sviđjelo kada ste rekli da je potrebno višeg dobrog sporta u kazalištu, jer se s time slažem. Budući da moj dečko studira kineziološki fakultet, puno prati sport pa tako znam nekada i ja

snjim. Mada nemam znanje o sportu ni približno kao on, ipak primjećujem da se stvarno vidi koliko je u sportu bitna tehnika, jer ona donosi preciznost, spremnost, čvrstinu, fizičku spremu, timsku suradnju, znanje, vještinu, pogodak i na posljetku pobjedu. Tako bi i mi u kazalištu trebali svoje sposobnosti dovesti do takvog nivoa koji bi za nas nosio pobjedu. Pri tome nikako ne treba zaboraviti da je ključ svega ljubav.